

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

testatoris, q̄ colligit ex illis uerbis ex legitimo matrimonio natis: & hæc est ueritas, ut inquit Bal. in d. cōf. 482. q̄ ceteris reiectis sequi debemus c. ueritate c. qui contempta s. dist. 4. ¶ Suadent p̄missa, nam t̄ ad hoc, ut quis per subsequens matrimoniū legitimef quoad effectus ciuiles, requirit, q̄ sit talis mulier, cū qua honeste q̄s matrimoniū p̄here possit, ut uoluit Bal. in cillud in 2. col. extra de p̄sumptio. Et ideo si nobilis matrimoniū p̄hat cū ignobili, infami, & abiecta, seu meretrice, quæ infamis censet, ut p̄supponunt cōiter legitæ in l. fratres C. de inoffi. testa. cum qua nobilis non p̄t honeste p̄here, ut est tex. in l. hu milēm C. de incest. nuptijs, si cū illa post susceptionē filij illegitimi matrimoniū p̄xerit, talis filius non dicef effici legitimus ad effectū, ut ipse substitutū excludat, & faciat deficere cōdōnem, si decesserit sine filijs legitime natis, seu ex legitimo matrimonio natis, ut ibi per Bal. qui idē uoluit, si quis p̄hendō matrimoniū cum muliere, ex qua prius illegitimiū habuit filiū, non consecerit infra dotalia, qm̄ licet matrimonium in se valeat saltē de iure canonico, non tñ quoad effectū, ut filij legitimetur saltem quoad effectus ciuiles, ut ēt uoluit gl. in §. dubi tatū in ver. confectio in auth. de incest. nup. & est gl. in §. si in ver. instris instrit. de nupr. & faciunt ea, q̄ uolunt Ioā. de Imol. & Alex. in d. lex factō §. si quis rogatus, arg. illius tex. ff. ad Treb. Sed in casu occurrenti mulier, cū qua matrimoniū fuit p̄ctum, erat ignobilis, & meretrix, & uir erat nobilis, ut in facto p̄supponit, itē infra dotalia confecta non fuerūt, ergo filius non potuit dici legitimatus quoad effectū excludendi substitutū, & faciendi deficere conditionē illā, si decesserit sine filijs legitime natis, seu ex legitimo matrimonio p̄creatis, qm̄ hic effectus excludendi substitutū, & faciendi deficere conditionē illā censetur effectus ciuiliū l. gñaliter §. cum aut ibi iusta sobole C. de instrit. & substi. sub conditio. fact. l. cum acutissimi C. de fideic. l. cum auus cum materia ff. de condi. & demonst. & faciunt ea, quæ hñr in d. c. tanta per Io. Andræ, Hostiensē, & Moder. distinguendo inter effectus ciuiles, & canonicos: facit et, quod uoluit Ang. in §. sed & aliud in auth. quib. modis naturales efficiantur legitimi, quē sequitur Ruin. in uarijs, & diuersis consilijs, ueluti refert eximius D. Consultor, cui meritisimē assentior, eiusq; opinionē tanq̄ uerā probo, remittendo me in reliquis omnibus suo prudentissimo cōsilio.

S V M M A R I V M.

- 1 Natus ex clerico in sacris constituto spurij appellatione continetur, et legitimari potest ab eo, qui habet potestatem legitimandi naturales, spurios, incestuosos, manseres, bastardos, & ex quocunq; illicito coitu procreatos.
- 2 Naturalium quoq; appellatione contineri potest.
- 3 Legitimatio de illo ualeat, si expressa sit qualitas spurietatis in genere, atq; mētiōe, q̄ sit natus ex clerico in sacris p̄stituto.
- 4 Legitimatio si facta sit nedū attentis defectib. expressis, sed et maioribus, quos spurius pateretur, perinde est, ac si expressē mētiō facta esset de oī defectu, & qualitate illegitimitatis.
- 5 Legitimans si intendat super omni defectu dispensare, legitimatio ualeat, quāuis omnes defectus non sint expressē specificati.
- 6 Legitimatus etiam ad feuda, & emphyteo. ecclesia rectē ad illa admittitur.
- 7 Legitimatus simpliciter ad emphyteosim quoq; priuati dicitur legitimatus, secus quoad emphyteosim ecclesie.
- 8 Habens à Papa potestatem legitimandi nedū ad successiones, & hereditates parentū, sed et quorumcunq; bonorū, censet habere hanc potestatem et quoad bona feudalia, & emphyteotica. Et comes quoad illa bona potest expressē, & specialiter legitimare unum. x i.

- 9 Legitimandi priuilegium comiti concessum est fauorabile latissimē interpretandum: Secus est in usu legitimandi, qui tanquam odiosus strictē debet interpretari.
- 10 Iuri alieno in dubio præiudicatum non debet intelligi.
- 12 Legitimatio ad instantiā patris uiuentis ad præiudiciū collateraliū ab intestato uenientium, illisq; non citatis, fieri potest.
- 13 Et absq; præiudicio ascendentium, & descendentium facta non comprehendit collaterales.

E P I T O M E.

Legitimationē factā de spurio nato ex clerico, licet non sit spāliter expressum, q̄ esset natus ex clerico, sed mētiōe in genere de spurietate facta, hic ualuisse.

Er ad emphyteosim à priuato concessam extendi, & legitimatum posse succedere in bonis patris exclusis transuersalibus agnatis, & consanguineis, non obstante clausula in legitimatiōe appolita, v3 absq; p̄iudicio ascendentū, & descendentū in legitima eis debita iure natura, hic demonstrat.

C O N S I L I V M C L X V I I I.

RIA sunt, stante legitimatiōe facta per D. Comitem de Ioanne filio dñi Andræ ad petitionem, & instantiam d. Andræ, super quib. dubitatur: Primum, an legitimatio sit inuolunda ex eo, q̄ pro parte dñorum Andræ, & Ioannis non fuit expressum ipsi D. Comiti, q̄ D. Andreas esset clericus in sacris constitutus tpe, quo procreauit d. Ioannem, & sic sit nulla legitimatio ex eo, q̄ non fuit facta mētiōe de qualitate illegitimationis d. Ioannis. Secundum est, posito, q̄ legitimatio ualeat, an ipse Ioannes possit succedere in bonis emphyteoticis, quæ habuit D. Andreas à ciuitate, seu à priuato. Tertium est, an stante clausula appolita in priuilegio, absq; tñ præiudicio ascendentū, & descendentū, qui ab intestato succederent, & admitti deberent in legitima dumtaxat eisdem ascendentibus, & descendentibus, debita, possit d. Ioannes legitimatus succedere in bonis, & hereditate d. D. Andræ, qui ab intestato decessit, relicti cōsanguineis collateralibus, qui de iure fuissent ab intestato successuri: Possent pro discussione horū dubiorū plura dici, sed requisitus solū de simplici conclusione, super his breuiter absq; disputatione, & cōsuctu argumentorum dicam sententiā meā. ¶ Quoad primū itaq; dubium rādeo, q̄ legitimatio fuit ualida, tñ ipse D. Comes, qui ex priuilegio habuit potestatem legitimandi naturales, spurios, incestuosos, manseros, bastardos, & ex quocunq; illicito coitu procreatos, censetur habuisse potestatem legitimandi et natos ex clericis in sacris constitutis, qui comprehenduntur appellatione spuriorum, qui licet patrē habeant certum, tñ habent talem, qualem fm̄ ius, & honestatem demonstrare non possunt, seu demonstrare nō est eis licitum, ut colligitur ex ijs, quæ uoluit glo. in c. tanta qui fil. sint legit. & expressē hñr per moder. in ca. per venerabilem qui fil. sint legit. in fin. 10. col. Quinimō t̄ contineri possunt appellatione naturalium, quod est nomen gñale ad oēs natos ex illicito coitu, ut traditur per glo. in d. c. per venerabilem in uer. naturales, & ibi Abb. illā ponderat, & sequuntur Moder. in 11. col. Et ideo inferitur, t̄ q̄ ad hoc, ut legitimatio ualuerit, & dicatur ualida, satis fuit facere mētiōē de hm̄i qualitate spurietatis in genere, absq; eo q̄ spāliter, & expressē facta fuerit mētiō de hac qualitate spurietatis, v3, q̄ natus fuerit ex clerico in sacris constituto, ut uoluit Roman. in consil. suo 194. in Christi nomine amen, in proposita consultatione per text. in authen. quibus mod. natura.

natura. eff. legi. §. si quis non habens in uerfi. sit ergo & c. ubi Imperator ponens formā, in qua agitur de naturalium legitimacione, solū requirit expressione naturalitatis, nō aut qualitatē ipsius expressiois, & legitimacionis: ad idē facit, q̄ uoluit Io. Andr. in c. fin. de fil. presbyter. in nouella, quē sequit Bal. in c. 1. §. naturales si de feudo fuerit controuer. 3. Oldradū, qui uoluit, q̄ non solū in legitimacione naturalium, sed et spuriū non est necesse exprimere qualitatē spuriitatis, sed simpliciter, & generaliter sufficit facere mentionē de spuriitate: & hanc opinionem sequunt moderni in d. c. per venerabilē col. 84. & sequenti, qui rōdit quibusdā consilijs Oldradi, ut ibi per eos: ¶ Sed in terminis nostris M. do. comes uoluit d. Ioannem fore, & esse legitimatū, nedū attēntis defectibus prādictis, quib. d. Ioannes esset inuolutus, sed et si maiores defectus nataliū ipse patere, prout in impetratione legitimacionis retinetur, ergo perinde est, ac si expressē, & spāliter facta fuisset mentio de qualitate p̄dicta, & de defectu, in quo ipse Ioannes esse reperiebatur, arg. c. qui ad agendum cum ibi not. de procur. in 6. & in clem. non pōt eo. tit. iunctis p̄missis, & dicit Bal. in c. super his in 3. col. extra de rescript. q̄ sufficit in genere exprimere qualitatē incestus, & q̄ nō est necesse venire ad speciem, seu ad indiuidua, puta dicere, q̄ natus fuerit ex monaca, uel ex clerico, seu ex tali femina: facit, qd̄ not. Bal. in l. paulus, alias incipit eū ff. de statu homin. qui inquit, q̄ non est necesse exprimere qualitatē spuriitatis, ergo in terminis nostris nō fuit necesse exprimere, q̄ Ioannes natus fuerit ex clerico, & tituto in sacris: Et hæc sufficiant quoad primū dubiū, cui addo, q̄ q̄ legitimans intendebat dispensare super omni defectu, ualeat legitimatio, quā oēs defectus expressē non fuerint specificati, arg. l. qui iure ff. de testa. mil. Paul. de Castr. in conf. 219. super puncto in ult. col. ¶ Quoad fm̄ concludo, q̄ ipsum legitimatū posse succedere in emphyteosi ciuitatis, seu priuati, ex quo expressē fuit legitimatus etiā ad feudā, & bona emphyteotica ecclesiastica p̄ ea, q̄ uolunt gl. Bal. & alij in c. §. naturales si de feudo, con. Card. in clator qui filij sint legi. Oldra. in cōf. 7. moder. in d. clator in 3. col. & h̄ per Imol. in l. ex facto §. si quis rogatus ff. ad Treb. Quinimō v̄r̄ verisimū, q̄ legitimatus simpliciter dicat legitimatus ad emphyteosim priuati, & in illa possit indistinctē succedere, qm̄ in emphyteosi ecclesiasticā p̄ dignitatē ecclesiasticā solū v̄r̄ exclusus naturalis, seu spurius legitimatus, ut uoluit Alex. in l. 3. in prin. in 1. col. ff. de lib. & posth. Bal. in l. ḡnāliter §. cū aut C. de instit. & substit. sub cond. fac. Imol. & Alex. in d. l. ex facto §. si quis rogatus, qui p̄supponunt hoc esse spāle in emphyteosi ecclesiasticā, nā ecclesia tales odio habet, ergo inferit, q̄ in emphyteosi priuati secus erit, v̄c 3, q̄ admittatur simpliciter legitimatus, arg. l. q̄ verō, & l. ius singulare ff. de legi. Sed nos non sumus in emphyteosi ecclesiasticā, sed priuati, ergo & c. ¶ Præterea q̄ cū in terminis nostris comes habuerit p̄tatem legitimandi ad feudalia, & ad amphyteotica bona et ecclesiastica, ut colligit ex verbis, & tenore priuilegij, quib. data, & concessa fuit auctoritas legitimandi naturales spurius, incestuosos, & alios natos ex quo eunq; illicito coitu, nedū ad successiones, & hæreditates parentū, sed et quorumcunq; bonorū, sequitur, q̄ dēt dici concessa p̄tās legitimādī et ad bona feudalia, & emphyteotica et ecclesiastica, qm̄ p̄ priuilegiū, & beneficiū principis, per quod conceditur comiti facultas legitimandi, d̄r̄ esse fauorabile, & latissimē est interpretandū, & extendendū, ut comes, cui data fuit hæc p̄tās dicat habere latissimā auctq-

ritatē ut uolūt Bar. & cōiter alij doct. & ibi D. meus Soc. in l. 2. in prin. ff. de verb. ob. q̄ uis v̄lus talis p̄tatis, v̄c 3 legitimatio facta à comite debeat strictē intelligi, tanq̄ retinens aliquid odij arg. c. cū dilecti de dona. & per D. meū Soc. in conf. 3. in 3. vol. Et ideo simpliciter legitimatus non succedit in feudo, nec in emphyteosi ecclesiasticā, nisi exprimat de feudo, & de h̄mōi emphyteosi in legitimacione, ut §. q̄a f̄ in dubio nō dēt intelligi p̄iudicatū iuri alieno l. quoties cū gl. C. de preci. imper. offe. Inno. in c. q̄ in ecclesiasticā de constit. l. 2. §. si quis a principe ff. ne qd̄ in loco publi. l. i. §. sunt aut in ff. ne qd̄ in flu. pub. cū ibi no. ergo illa uerba concessiois, & priuilegij concessi a principe ipsi comiti latissimē debet interpretari, ut dicatur sibi concessa p̄tās legitimandi, nedū ad bona hæreditatis, sed ad bona quocunq; emphyteotica et ecclesiasticā, tū illa uerba, & quorumcunq; bonorū, ultra illa, ad successiones, aliquid operent, tum et quia illa uerba quorumcunq; bonorū sunt v̄sa geminata adiecta substantiuo bonorū, ergo operant, ut cōprehendant et bona, de quib. multū dubitari poterat, v̄trū quoad illa censeret data p̄tās legitimādī per rex. cū ibi no. p̄ Bar. in l. balista ff. ad Treb. Sed inter cetera satis dubitari poterat, an comiti dicere data p̄tās legitimādī quoad bona feudalia, & emphyteotica ecclesiastica p̄ rex. in d. §. naturales, & per ea, q̄ uolūt Bal. & alij in d. l. ḡnāliter §. cū aut, in d. l. 3. in prin. per Imo. & per Alex. in d. l. ex facto §. si quis rogatus, ergo p̄ illa uerba quorumcunq; bonorū dicitur data p̄tās legitimandi et quoad illa bona: & ita v̄r̄ uelle, & arguere et D. meus Soc. in d. conf. 3. & in d. l. 2. in prin. de uerb. obl. Vnde tenēdo istud, q̄ ipse comes ex illis uerbis ḡnālibus, & p̄gnantib. dicatur habuisse p̄tatem legitimādī quoad feudalia, & emphyteotica, sequitur, q̄ postea ipse legitimando specificē d. Ioannem ad bona et feudalia, & emphyteotica et ecclesiastica, in illis Ioānes pōt succedere, quā simpliciter illū legitimando non potuisset: nā & si p̄tās legitimandi latissimē sit intelligenda, actus tñ legitimacionis tanq̄ exorbitans, & odiosus strictē dēt intelligi, Bar. & doct. cōiter in d. l. 2. in prin. & arg. d. §. naturales cū sim. facit in simili id, q̄ dāt Moder. in d. c. per venerabilē qui fil. sint leg. in 43. col. post Bal. & Io. Cald. q̄ si in priuilegio, in quo est data p̄tās legitimandi ipsi comiti, est apposta clausula generalis, non obstantib. legibus in triū facientibus, ipse comes postea legitimando pōt legitimare, & spāliter, & expressē tollere legē facientē in triū, dicen do non obstante tali lege, quā in priuilegio concessiois princeps spāliter nō derogauerit legibus, sed ḡnāliter per illā clausulam ḡnālem, non obstantibus legibus in triū facientibus: sed ¶ licet in terminis nostris Papa, qui concessit priuilegium comiti, dicatur concessisse p̄tatem legitimandi per uerba generalia ad bona et feudalia, & emphyteotica, quia sub illa ḡnālitate comprehenduntur, ut supra, tñ ipse comes postea legitimando potuit spāliter, & expressē dicere, q̄ legitimauit et quoad illa bona, & illa expressio operabitur, q̄ legitimatus dicatur specialiter, & expressē legitimatus: & hæc satis sint quo ad istud fm̄ dubiū. ¶ Venio ad tertiū dubiū, q̄ iudicio meo nullā habet difficultatē, tenendo partē affirmatiuā, q̄ legitimatus possit succedere in bonis paternis, exclusis transuersalibus agnatis, & consanguineis, quoniam ¶ ex quo legitimatio facta fuit ad instantiam patris, & eo uiuente, sequitur, q̄ potuit fieri ad p̄iudicium collateralium uenientū ab intestato, quibus pater potuit p̄iudicare et illis non citatis, ut cōcludunt doct. oēs & ibi Bar. in l. Gallus §. & quid si tñ ff. de liber. & posthu. & oēs maxime

moderni in d.c. per venerabile q filij sint legit. Nec obstat illa clausula absq; p iudicio ascendenti, & descendenti in legitima eis debita iure naturæ, quia radeat, q ex illa clausula ipsi transuersales magis dñr exclusi à successione, qm si solū per eā dñr excepti ascendentes, & descendentes quoad suā legitimā, vt illis p legitimatiōē non possit fieri p iudiciū, ergo infet, q indistinctē dñr permissum, & concessum quoad alios, ut legitimatus possit succedere in bonis sui patris in p iudiciū transuersaliū, q ab intestato potuissent succedere, qā exceptio firmat regulā, & dictū in casib. nō exceptuatis l. q neq; in s. ff. de reb. eo. l. nā q liquidē in s. de pen. lega. quinimō nō obstante dicta clausula, dñs legitimās uoluit legitimatum posse aequaliter succedere cū filiis naturalib. & legitimis, ergo & exclusis collateralibus. L. D.

S V M M A R I V M.

- 1 Legitimandi potestatem habens ab Imperatore confirmatam à Papa, an, & quomodo potestatem legitimandi clericos habere censetur, & ex uerbis priuilegij cognoscatur.
- 2 Papa principi, aut alteri seculari potest iurisdictionem saltem uoluntariam in clericis tribuere.
- 3 Illegitimè natus ad beneficium, & clericatum absq; superioris dispensatione promoueri non potest.
- 4 Legitimandi potestatem habens ad res ecclesiasticas personas quoq; ecclesiasticas legitimare posse uidetur.
- 5 Consuetudo notoria quod in iudicio allegatur, satis est.
- 6 Consuetudinis interpretationi circa priuilegiū alicuius stādū est, latissime sunt interpretanda.
- 7 Priuilegia principis ad fauorem eorum, quibus concessa sunt, legitimatus, patre instante, ad effectū succedendi patri, q postea in testō fuit ab eo heres institutus, pōt ex testō succedere, diciturq; legitimatus, et si de potestate legitimantis dubitaretur.
- 8 Agens sine actione, cuius sic agere nullo mō interest, est ab agendo, & à iudicio expellendus, reusq; conuentus est absoluedu.
- 9 Liberorum prima est causa inter succedentes ab intestato.
- 10 Institutione heredis vniuersalis nulla existente, uel inualida, institutus in re certa admittitur, uel ex iure accrescendi, uel tanquam simpliciter institutus, detracta rei mentione.
- 11 Spurio instituto, siue illi palam aliquibus bonis à patre relictis, cui bona illa acquirantur, sisco ne, an proximioribus, an alijs in testamento descriptis.
- 12 Si quis restituendi fideicommissi spurio tacitā fidē patri accommodasse dicatur, debet hoc constare, & qñ aliā non punitur.
- 13 Spurio quando aliquid à patre palam fuit relictum, non potest auferri ab eo, qui rogatus fuit, id, quod ex testamento, uel ab intestato capere ex bonis patris potest.
- 14 Neq; tunc dici potest tacitum fideicommissum factum.
- 15 Filijs tacitam restituendi spurio fideicommissum fidem patri accommodantes nō puniuntur, neq; ob hoc id, quod ex testō, uel ab intestato potuissent ex bonis patris capere, ab ipsis tanq; indignis auferitur, & nu. 21. Secus in extraneis num. 23.
- 16 Et maxime in filia hoc uerum est ratione sexus.
- 17 Filia legitima potest titulo transactionis, aut alio bona patris fratri illegitimo relaxare, & dimittere. Maxime propter lites dirimendas nu. 24.
- 18 Transactionis titulus est onerosus, & differt à titulo donationis.
- 19 Spurius etsi à patre capere non potest, tamen ab eo, cui pater dedit, etiam fratre, & sorore quocunq; titulo, & præsertim transactionis rectē capit, dummodo de tacita fideicommissi restitutione fide accommodata non constet. Et quomodo hæc fides tacita constare possit, & in quibus locum habeat nu. 23.
- 20 Et an differat in hoc, titulo ne oneroso, an lucrativo capiat.
- 21 Transactio cū spurijs, & illegitimis ob dirimendas lites rectē fit.
- 22 Transactio fauore litum dirimendarū ualet, et si reus per calumniam, & dolum ad transigendum actorem induceret.
- 23 Transactio ex quo dolo, & metu rescindatur.

E P I T O M E.

Legitimandi etiam clericos potestatem laicis quoq; datam fuisse ex uerbis, & clausulis priuilegij, de quib. in consilio hñ, hic demonstratur, licet de illis expressa, & specialis mentio facta nō fuerit. Stante inualiditate legitimatiōis filij spurij hæredis vniuersaliter à patre instituti, aliam filiam legitimam, & naturalem in rebus certis dumtaxat institutam ad totam hereditatem fore admittendam neq; ex eo, q ipsa filia ad dirimendam litem iam inter eam, & dictum spurium ortam per uiam transactionis bona hereditatis illius ipsi spurio relaxauerit, posse alios proximiores ab intestato uenientes ad huiusmodi hereditatem rectē agere, hic probat.

C A S V S C O N S I L I I.

MORITVR Ser Albertus, superstitibus filia ex legitimo matrimonio procreata, & Baldassare clerico beneficiato filio naturali ad petitionem, & instantiā patris legitimo, & condito prius testamento, in quo, aliquibus rebus dictæ filiae iure institutionis relictis, sibi vniuersaliter hæredem dictum Baldassarem uti filium legitimatum instituit, & esse uoluit: Quæstio super bonis, & hereditate ser Alberti testatoris inter dictam filiam ex una, d. Baldassarem ex altera oritur: quia pro parte filiae dicebatur, omnia bona hereditaria ed eā spectare, & pertinere, uel ex iure accrescendi, uel saltem ab intestato, ppea quia legitimatio facta de d. Baldassare tanq; facta ab eo, qui non habebat prætem sic, seu talis conditionis personas legitimandi, & sic ex defectu in competentia nulla fuit arg. l. si. C. si à non cōpeten. iudi. Et præsupposito, non tñ concessio, q legitimatio teneret, ipsi filiae legitima debita iure naturæ in bonis patris debebatur, eiq; ius agendi ad supplementum competeat l. omnimodo, l. scimus & repletionem C. de inoff. testa. Ex aduerso d. Baldassar prædicta omnia negabat uera esse, imò legitimatiōem ualere, & ipsi uti hæredi hereditatem competere dicebat: & cum diu litigatum esset, partes prædictæ ad transactionem, & compositionem ad inuicem deuenire: quia dicta filia d. Baldassari bona omnia relaxauit, quinimō illi omnia iura, quæ in bonis hereditatis paternæ habebat, cessit in amplissima forma, præfatus uerò Baldassar dictæ filiae omnes res sibi relictas, pluresq; alias, seu pecunie quantitates soluit, prout in instrumentum dictæ transactionis continetur. Post transactionem huiusmodi ipse Baldassar bona paternæ per plures, & plures annos qetē, & pacificē possedit, & adhuc possidet. Modo, nunc quædam patrucles dicti ser Alberti contra ipsum Baldassarem insurrexerunt, & bona hereditatis ser Alberti ad se ipsas de iure spectare dicunt, ex cluso, d. Baldassare, & filia legitima, & naturalis, ga legitimatio, ut etiam dictum fuit, ipso iure non ualuit ex defectu auctoritatis do. comitis legitimantis, cui non data fuit potestas legitimandi clericos, seu personas ecclesiasticas, nec ad bona ecclesiastica: quinimō hæc potestas sibi inter dicta censetur, & alijs personis, de quib. in priuilegio apostolico, commissā uidetur: & ideò cū dictus Baldassar tunc temporis esset clericus beneficiatus, non dicitur legitimatus, sed spurius, & incapax: similiter etiam filia dicti ser Alberti non est admittenda, sed excludenda, propterea quia tacitam fidem accommodauit patri de relaxando, bona, & cedendo iura dicto Baldassari inuicem colludendo, & litem inter se fingendo, ut ad assertam transactionem uenirent iuxta tex. in l. j. & ibi gl. & scrib. C. de natur. lib. cum sim. ubi casus. His stantibus, quæritur, quid iuris.

CON.